

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 11

Ročník XII.

Listopad 2006

*Duchu Svatý, jenž jsi naplňoval světlem proroky
rozněcoval jsi ohnivá slova v jejich ústech,
vrať se a mluv k nám s výrazem naděje.*

Rozptyl naše obavy.

*Osvobod' nás od smutku, že se už neumíme rozhořčit
kvůli bezpráví vykonávaném na chudých.*

*A chraň nás od tragédie, kdy bychom museli uznat,
že první továrny násilí a nespravedlnosti jsou v našich srdcích.*

Dej nám radost pochopit,

že ty nemluvíš jen z mikrofonů našich kostelů.

Že nikdo se nemůže chlubit tím, že tě vlastní.

*A že semena Slova jsou rozšířena na všech záhonech,
je také pravda, že tvé vzdechy*

*jsou vyjádřeny v slzách muslimů a v pravdách muslimů,
v lásce hinduistů a v úsměvu pohanů, v přítomnosti ateistů.*

*Máme-li přeplavat moře, jež nás dělí od jiných kultur,
věj do našich plachet, aby se rozvázala lana,
jež nás vážou ke kotvištím našeho malého starého světa,
a velkodušnější misijní impuls ať nás pobízí vyplout.*

Modlitba velmi oblíbeného kněze Tonina Bella

Z FARNOSTI

Beseda s hudebním publicistou **Jiřím Černým**

se koná v úterý 7. listopadu 2006 v 19:19 v Klubu u Panny Marie Sněžné.

Hlavní téma: Média, jak se vyznat v přílivu „informací“,
čemu věřit a čemu ne, obraz církví a jejich poselství v médiích...
Moderuje Zdeněk Řeřicha.

Setkání s přáteli nejen z farnosti

Opět máme možnost sejít se a společně posedět při šálku čaje či kávy,
pohovořit, sdělit si zážitky... **v úterý 21. listopadu v 19:19 v Klubu.**

Na tomto setkání budou vyhlášeny výsledky soutěže **„Poznáme se navzájem?“**, která proběhla v Klubu během září a října letošního roku. Přijďte nejen vy soutěžící, ale i ostatní a zkuste dodatečně poznat dobře známé farníky, ale již mnohem starší než jsou na fotografiích. Myslím, že se všichni pobavíme.

Na vás všechny se těší Helena Podlahová, Ludmila Jirsová

Ekumenický večer v Klubu

ve čtvrtek 30. listopadu 2006 v 19:19 hod.

Hostem bude evangelický pastor **Josef D. Beneš**, farář u Salvátora.

Ve sboru působí od letošního roku. Žil více než 30 let v Ženevě ve Švýcarsku. Bude nám vyprávět především o tamních křesťanech a ekumenické spolupráci.

Na úvod večera představí dramatický sbor od Salvátora (25 minut)
divadelní představení o sv. Františku z Assisi,
autory jsou evangeličtí bratři Jan Hon, Petr Kolínský. Představení mělo úspěch
u poutníků v Hájku již dvakrát.

Zve Zdeněk Řeřicha

CO NÁS ZAUJALO

Františkánská burza 2006

Rok utekl jako voda a opět v naší farnosti proběhla ve dnech 6.-8. 10. 2006 Františkánská burza. Někdo doma vybíral věci, které již sám nepotřeboval, ale předpokládal o nich, že se stále ještě dají použít a upotřebit. Někdo věnoval práci a čas prodeji těchto věcí. Nakonec jsou tu ti, kdo si udělali radost a věci si pro sebe koupili. Bylo to jako na každé burze nebo bleším trhu. Nakupující odcházeli spokojeni. Radosti tady bylo vážně hodně – vždyť si každý našel něco za nízkou cenu, co právě potřebovali nebo co se mu líbilo.

Finanční výtěžek snažení spousty lidí dobré vůle byl letos proti předešlým rokům vysoký. Vybralo se 11200,- Kč. A tak jste všichni svým zájmem přispěli dětem v pěti rodinách z naší farnosti. Jedná se o vícečetné rodiny, pěstounské rodiny a matky samoživitelky. Ještě jednou bych chtěla poděkovat všem, kdo přiložili ruku k dílu. Atmosféra, kterou jste vy všichni vytvořili, je nezapomenutelná.

„Zaplat' vám to Pán Bůh“ a dá-li Pán, za rok se opět sejdem.

Pro srovnání:

2003	výtěžek byl ve výši	4400,- Kč
2004		7000,- Kč
2005		6200,- Kč
2006		11200,- Kč

Helena Podlahová

Pohádka O šípkové Růžence v podání nekonvenčního herce, scénáristy, režiséra a hudebníka Víti Marčíka.

Jako vpád dragounů do poklidné vísky, tak mi přišel okamžik, když 7. října otevřel na „scéně“ Farního klubu pusu Vít'a Marčík. Svým úvodním slovem: „Na mě se zatím nedívejte, já tady jenom tak stojím a čekám na ty, co ještě docházejí...“, si samozřejmě získal plnou pozornost všech. Bylo nabitó. V hledišti i na scéně. „Kolik lidí to tady vlastně dneska hraje?...“, došlo mi po chvíli. Takový jeden zarostlý, vlasatý chlapík a je všude. Svou bezprostředností ovládá děti i dospělé. Náladu v sále má plně pod kontrolou. Bojím se uhnout očima, co když si toho všimne a řekne : „Paní, jak to, že se nedíváte, teď to zrovna bude napínavé. Cože to tam šátráte v tašce pod židlí? Hledáte kapesník? Tak to jo. To se klidně vysmrkejte, my ostatní počkáme, abyste něco neprošvihla, víte...“. Bytostně nesnáším zapojování diváků do děje. Ale co se to se mnou minulý týden stalo? Tisíckrát ohraný příběh O šípkové Růžence a najednou toužíte být také vybrán a podržet herci některou z loutek. Tleskáte do rytmu a mlaskáte. Vyplazujete jazyk a zavíráte oči před

krásou prince, protože ve svých dvaatřiceti letech uvěříte, že byste se mohla do ošuntělé dřevěné loutky doopravdy zamilovat.

Nedávno jsem v rádiu zaslechla, že někomu slavnému chybí na současné české scéně opravdu bezprostřední, upřímná výpověď. Možná, že Marčíkovo neustálé brebentění, které naprosto nenuceně přerušuje děj pohádky, takovou výpověď je. Nejsem divadelní kritik a ani se jím netoužím stát. Napadlo mě pouze, že to, co vidím, není divadelní improvizace, při které někdy máte strach. Strach o to, že herci dojdou nápady. Co udělá, jak to slepí, jak to zachrání. O toho veselého, radostí zářícího chlapíka, se není třeba bát. Přijel, poklábosil, strašlivě dobře se spolu s diváky pobavil a zase v pohodičce kamsi odfrčel. Že by se vrátila doba starých dobrých potulných kejklířů?

Díky Luciáne!

Andrea Zajíčková

Divadlo Víti Marčíka je spolek několika sprýzňených duší. Pochází z Drahotěšic v Jižních Čechách a na svém kontě má několik ocenění z českých i zahraničních divadelních přehlídek. Kromě pohádek pro děti se pyšní i představením jako je Robinson Crusoe, Mystéria Buffa nebo Setkání v Betlémě. Divadlo putuje po celé České republice.

Výlet na Kozí hřbety

V neděli 15. 10. jsme se vydali na předem oznámený výlet na Kozí hřbety u Suchdola. Na účastníky jsme čekali od čtrnácté hodiny ve stanici metra Dejvická. Ve 14.35 jsme se společně odebrali na stanici autobusu 147. Z téměř naplněného autobusu jsme po větší část cesty pozorovali Vltavu i strmé skalnaté břehy nad ní, tu a tam korunované čepičkou ve zlaté barvě (nejspíš javory). Když autobus odbočil směrem na náhorní plošinu, ocitli jsme se mezi suchdolskými vilkami a na dvou kruhových náměstích citlivě architektonicky dotvořených v posledním desetiletí (vše v pastelových barvách). Na konečnou na Výhledech nás už dojelo něco málo přes dvě desítky cestujících, z nichž jedna desítka, přesněji celá "jedenáctka" jsme byli my, výletníci od Panny Marie Sněžné. Po pár krocích jsme se na silnici na Velvary ocitli mimo městskou zástavbu a jen co jsme ji opustili, obloha se zcela vyčistila, zmodrala a vysvitlo slunce, které nás provázelo po celou dobu výletu. Po 600-700 m chůze po krajnici silnice (stále netrpěliví a nenaložení automobilisté na nás občas i zatroubili) jsme mohli přejít přes silnici, projít otvorem ve křoví a po pár desítkách metrů se ocitnout na zelené značce a na nejvyšším vrcholku Kozích hřbetů, který, přestože se nachází jen 324 m n/m, ční vysoko nad krajinou a poskytuje rozhledy na daleké obzory do všech světových stran i do blízkého hlubokého údolí. Někteří z nás se kromě pozorování krajiny věnovali i sledování spodních částí letadel (přímo nad našimi hlavami), a to jak rozdílnosti tvarů jejich trupů, barevných rozlišení i typů pohonu (kromě

tryskových, šlo i o letadla vrtulová). Někteří si představovali, že s letadly vlastně také letí, jiní se radovali, že si je mohou prohlédnout lépe, než kdyby byli na samotné Ruzyni, kam pochopitelně ona letadla směřovala na přistání. Na květu 324 nám Jiří Petrus přečetl zprávu o stvoření světa z 1. knihy Mojžíšovy, což bylo zcela na místě, protože jsme se ocitli v místech starých 700 milionů let. Vrcholy Kozích hřbetů jsou totiž tvořeny buližníky, které vznikaly na dnech tehdejších moří. Pro zpestření výletu vymyslela jedna z účastnic, farnice Barbora Macková, hru, které jsme se s radostí zúčastnili. Spočívala v nalézání písmen rozmístěných v přírodě podél naší další cesty (rozmístili je v předstihu B. Macková a L. Petrus) a v jejich doplňování do tabulky. Každá ze čtyř skupin měla určenou svou barvu. Všichni jsme luštili (a vyluštili) jeden a týž text, který zněl: "Nejkratší cestou mezi dvěma lidmi je úsměv a nejlepší prostředek, jak poznat sám sebe, je pokusit se porozumět druhým." Myslím, že naše společné "putování 3 generací", protože v takovém věkovém rozsahu se pohyboval věk účastníků, i vyluštěním tajenky, dostalo svůj další duchovní rozměr. Protože v čem jiném, než ve vytváření společenství, bychom měli vidět smysl scházení se křesťanů? A tak jsme v dobré náladě (organizátorka hry měla připraveny i odměny za vyluštění tajenky) pokračovali v naší "vrcholové túře". Když se cesta začala svažovat do údolí, obrátili jsme se na cestu zpět. K Suchdolu jsme se přiblížili od Tichého údolí. Zastavili jsme se u obnovené kaple svatého Václava, která byla postavena r. 1704 na místě, kde byli v roce 1680 pohřbeni lidé, zemřelí na mor (v Čechách zemřelo toho roku asi 100 000 lidí), hřbitov byl používán do roku 1850, dnes už zde žádné náhrobky nejsou. Na cestách jsme viděli mnoho stop. Nejvýraznější byly stopy podkov. Jezdce na černém a hnědém koni jsme ale spatřili až u prvních suchdolských domů. Po 18. hodině jsme zažili velmi krásný a jasný západ slunce a veliké ochlazení. Poměrně rychle jsme minuli suchdolský "Panský dvůr". Nezapomněli jsme si ale připomenout, že v jeho stáji kdysi žil hřebec Tygr, který byl Myslbekovi modelem pro koně, na němž sedí socha svatého Václava na Václavském náměstí. K autobusu 147 jsme dorazili lehce prokřehlí, ale spokojení. Při krátkém čekání jsem byla oslovena jednou paní, která se zajímala o to, kudy jsme putovali. Se smutkem mi sdělila, že přestože sem k Suchdolu jezdí na svou zahrádku 30 let, na takovéto vycházce byla jen dvakrát. A tak jsme si vzájemně odsouhlasily, že jakýkoliv majetek vlastně člověka spoutává, neboť se o něj musí starat. Slíbili jsme si, že bude určitě i další výlet. Tímto děkuji těm, kdo příjemné odpoledne v krásné přírodě pro nás připravili.

Eva Petrusová

Vzpomínka na P. Prof. Stanislava Nováka

2. října 2006 zemřel P. Prof. ThDr. Stanislav Novák. Když jsem se tuto zprávu dozvěděla, nechalo mě to klidnou. Vždyť P. Novák byl prvním z kněží, který se nějakým způsobem podílel na formování mého vztahu k Bohu a ke Kristu. Z jeho rukou jsem poprvé přijala Tělo Páně. Ani se mi nechce věřit, že už je to téměř 40 let, kdy naše rodina začala chodit na dětské mše sv. ke svatému Jiří do Hloubětína, kde P. Novák začal koncem 60. let působit. Na jeho úžasné promluvy, ve kterých s námi dětmi probral v podstatě celý Starý i Nový Zákon, se prostě nedá zapomenout. Jeho vyprávění bylo vždy tak působivé a strhující, že jsem byla do některých starozákonních postav úplně zamilovaná. Naprostým favoritem pro mě byl Josef Egypťský. Dalším rokem nás začal připravovat k 1. sv. přijímání, a jeho připodobnění svatostánku k té nejvýkonnější atomové elektrárně mě fascinuje dodnes. Je pro mě nyní až těžko uvěřitelné, kolik toho stačil probrat za ty čtyři roky svého působení, než byl postupující normalizací z Hloubětína odstraněn. Tím P. Novák zmizel z mého života, nikoliv však z mého srdce. Při vzpomínkách na něj se mi vybavil příběh, který jsem kdysi slyšela od něho, ale který je tak příznačný i pro dnešní dobu: *Kdysi dávno ve vzdálené zemi žili dva bratři. Jednoho dne k nim přišel posel se zprávou, že jejich otec, bydlící velmi daleko od nich, je vážně nemocný a rád by je ještě viděl. Bratři nemeškali, osedlali koně a ihned se vydali na cestu, která měla trvat asi 3 dny. První den jeli, skoro nemluví, aby byli co nejdříve u otce. Druhý den se mezi nimi strhla hádka; jeden z bratrů, který jel vpředu, začal pokřikovat na toho druhého: „Tvůj kůň je příliš pomalý, takhle nestihneme za otcem dojet!“ Druhého bratra to samozřejmě štvalo, a když mu ten první nedal pokoj, vzal luk a vystřelil po něm šíp! Bratr ihned spadl s koně na zem, měl zasaženou paži, našťástí však zranění nebylo vážné. Celý den ale nemohl pokračovat v jízdě a museli tedy zůstat na místě. Další den se už cítil lépe a oba bratři se opět mohli vydat na cestu. A tak se stalo, že když čtvrtý den večer dorazili na místo, zjistili, že jejich otec v poledne zemřel. Najednou oba začali litovat, chtěli vrátit zpět to, co se stalo, ale to již nebylo možné. Kdybych **nevyslovil to slovo**, hořekoval první, kdybych **nevystřelil ten šíp**, přidal se druhý, kdybychom **nepromrhali čas**, litovali oba.* Otče Nováku, jistě mi odpustíte, že jsem příběh nepodala tak barvitě a možná ani tak přesně jako Vy, ale slibuji, že se budu snažit žít tak, aby těch slov, činů a času, které bych chtěla vzít jednou zpět, bylo co nejméně. *Petra Švábová*

P. ThDr. Stanislav Novák se narodil 14. 6. 1917 ve Vlašimi. Po absolvování benešovského gymnázia vystudoval teologii a 28. 6. 1942 byl vysvěcen na kněze. Po krátkém působení v duchovní správě přešel jako profesor na gymnázium. V roce 1968 byl povolán na teologickou fakultu do Litoměřic. V roce 1993 byl jmenován sídelním kanovníkem Vyšehradské kapituly. Zemřel 2. října 2006 ve věku nedožitých 90 let.

Co možná nevíme

Část kázání 23. 10. 2006 na svátek sv. Jana Kapistrána, patrona vojenských kaplanů.

Vojenští kaplani se zabydleli i v Armádě České republiky a jejich služba je do určité míry specifická. Kaplan působí mimo oficiální struktury církve a vydává se do prostředí, kam by se jako duchovní nikdy nedostal. To prostředí je sice o něco drsnější, ale nedomnívám se, že by vojáci byli nějaký výjimečný vzorek naší společnosti. Setkáte se tu s obyčejnými lidmi, kteří prožívají své radosti i starosti a kteří se od ostatních odlišují jen tou zelenou uniformou. Kaplan je v armádě ve služebním poměru na 4 až 6 let a poté se vrací zpět do své církve. Na první pohled se nijak neliší od ostatních. Nosí uniformu a je jedním z nich, a přesto je trochu jiný. A vojáci jsou na to velmi citliví. Kaplan má být znamením Kristovy lásky a vojáci očekávají, že bude nějak odlišný. Jsou jistě ochotni vám prominout to, že nemáte stejný výcvik jako oni, že tak dokonale neznáte profesi vojáka, ale rozhodně by poznali i jen nepatrný náznak nezájmu, pohrdání, či neplnění si svých povinností. Prioritou kaplana tedy není hlásat evangelium a mluvit o Bohu, ale získat si důvěru a srdce vojáků. A také se za ně modlit. Ukázat jim, že jsou důležití v jeho očích, že mu na nich záleží, že s nimi prožívá jejich těžkosti a radosti, že jsou jeho farností, takovými ztracenými ovečkami, které se pokouší nalézt a přivést zpět do ovčince. A věřte mi, že to funguje. Přítomností kaplanů v armádě se podařilo zbořit mnoho mýtů a předsudků vůči náboženství a církvím. Kaplan již zdaleka není v očích vojáků oním pověstným feldkurátem Katzem z Haškova Švejka, ale je vnímán jako přítel, který je stále připraven pomoci a nabídnout své služby. Vojáci nejsou zarytými ateisty, ale nejsou ani zbožní. Mnoho z nich však uznává vliv nějaké vyšší moci. Jelikož se jedná o vesměs mladé lidi, můžeme zde spíš hovořit o lhostejnosti vůči hledání smyslu života či duchovním hodnotám člověka. Přesto ale i v tomto prostředí vojáci hledají a nalézají Boha, modlí se, odehrávají se duchovní rozhovory, vyznání, křty i svatby a bohužel někdy i pohřby. Duchovní služba pracuje již několik let, je stabilizovanou složkou armády a v očích vojáků je hodnocena vesměs velmi pozitivně. V současnosti má Armáda ČR 18 kaplanů přidělených k jednotlivým útvarům, kde působí samostatně. Velikou pozoruhodností je také fakt, že je to služba ekumenická. Působí v ní jak katolíci, tak i evangelíci, husité a také jeden adventista. Ze své vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že naše vzájemné ekumenické vztahy jsou na velmi dobré úrovni.

*Kázal trvalý jáhen nadp. Vladimír Hodoušek,
kaplan hradní stráže.*

Nauč nás, Pane, nezapomínat, že jsme jako květ trávy, a uveď moudrost do našeho konání.

Svatý Martin na bílém koni

Kdybychom se zeptali kolemjdoucích, co se jim vybaví při vyslovení jména „Martin“, většina z nich by si asi vzpomněla na pranostiku o Martinovi a bílém koni. Svatý Martin však vešel do širokého povědomí ještě taky jako štedrý dárcce. Byl to totiž právě on, kdo jako mladý voják jízdní císařské gardy zastavil v mrazu u chudáka, aby se s ním rozdělil o svůj plášť. Po této příhodě vešel ve známost v celé oblasti kolem francouzského Amiensu (zde se příběh stal). Po ukončení vojenské služby se stal knězem a vstoupil do kláštera v Ligugé, kde se věnoval rozjímavému životu. Když ve městě Tours zemřel v roce 370 biskup, poslali pro něho místní občané pod záminkou, aby přišel uzdravit nemocného. Místo toho ho však čekala řada úkolů, kterým se věnoval po dalších 27 let. Jeho životní příběh byl obdivuhodný.

60. skautské středisko „LUX“ si od 60. let připomíná příjezd sv. Martina zajímavou akcí na Vyšehradě. Vždy 11. 11. se v podvečer sejdou před rotundou sv. Martina desítky dětí, aby se po bohoslužbě prošly s lampiónovým průvodem po hradbách, odkud je nádherný výhled na Prahu. Po příchodu do parku poblíž kostela se návštěvníci rozestaví tak, aby mohli zhlédnout římského vojáka na bílém koni, jak obdarovává žebráka částí svého pláště.

Svátek sv. Martina je i příležitostí, jak pomoci lidem v nouzi. Této akci se každoročně zúčastňují zástupci organizace Likvidace lepry, kterým můžete přispět. Lepra je v počátku odstranitelná pomocí léku, který stojí přes 100 Kč.

Těšíme se na všechny malé i velké, kteří letos přijdou na Vyšehrad, aby se podívali na jezdce na bílém koni, pomohli zachránit život malomocným či se jen tak prošli po barokních hradbách.

I letošní ročník bude již tradičně zahájen v 16:00 hod. bohoslužbou v rotundě sv. Martina. Po jejím konci (asi v 16:45) bude následovat průvod po hradbách až na místo, kam přijede sv. Martin na bílém koni.

Pro malé návštěvníky je přichystáno překvapení. (www.sweb.cz/stredisko-lux)

Jiří Vachek

MYŠLENKY

Meditační Myšlenky Moudrých (dušičkové)

Náš život se počíná velkým tajemstvím narození, právě tak jako končí velkým tajemstvím smrti.

Nikdo ti zadarmo nic nedá - Bůh ano. A nikdo ti bez tvého svolení nesmí nic vzít - Bůh může. (P. Kosorin)

Člověk nemůže vlastními silami dosáhnout nesmrtnosti - jen věčný Bůh může této lidské touze vyhovět.

První by se neměli v životě vzdalovat posledním, neboť před cílem Bůh obrátí dnešní pořadí.

Random Thoughts (Thanksgiving Day - 23/11 2006)

Try thanksgiving. Bow your head and thank the Lord for all He has done you. Express your gratitude for your salvation, for life itself, and for the good things He has given you. Then you will begin to experience for yourself the blessing of thanksgiving.

Vyzkoušej si být vděčný. Skloň svou hlavu a poděkuj Pánu za vše, co pro tebe dosud udělal. Vyjádři svou vděčnost za svoji spásu, za samotný život a všechny dobré věci, které ti dal. Pak začneš zakoušet požehnání za svoji projevovanou vděčnost.

MIKROúvaha listopadová

Někteří lidé hýří, jako kdyby měli zítra zemřít. Domy si stavějí, jako kdyby měli žít věčně. (*Empedokles*)

Když jsem četl, jak Ježíš hovořil se samařskou ženou u Jákobovy studny, nekatechizoval ani nemoralizoval, bylo mi hned jasné, že mu chybí solidní teologické vzdělání. (*MUDr. Max Kašparů*)

Ohňostroj ke svátku Krista Krále

K chvále Krista Krále pějem neustále!

V Kristu nepřestane minulost existovat, ale přestane rozhodovat o tvé existenci Kristus nás nepřišel osvobodit od pokušení nebo možnosti hřešit, přišel, aby nám nabídl odpuštění hříchů.

Samaritán, stejně jako Ježíš, stal se bližním, blízkým každému člověku bez výjimek.

Hádanka nakonec:

Co je napsáno na západní, Plzeňské bráně ve městě Beroun? "Všeho do času, Pán Bůh na věky."

Myšlenky vybírá a zasílá Charles Tvrzník

DOPORUČUJEME

Srdečně zveme na modlitbu **Slavnost světla v pátek 10. 11. v 19:30** v Husově sboru ČČSH Praha Vinohrady, Dykova 1. Tato modlitba je přípravou na Evropské setkání mladých v Záhřebu v prosinci 2006, na které zvou bratři z Taizé. Více informací o setkání na www.taize.fr

UKŽ pořádá 6. přednášku z cyklu Ženská spiritualita: **Kritická věrnost církvi** (Mary Ward) – **22. 11. v 18:00**, přednáší PhDr. Mireia Ryšková Th.D. Přednáška se koná na Katolické teologické fakultě, Thákurova 3, Praha 6.

Ekologická sekce České křesťanské akademie pořádá

* spolu s Městskou částí Praha 1 besedu **Ekologické myšlení jako cesta k ekologickému jednání** (Ekologické myšlení ve SZ) **v úterý 14. 11. od 17:30 v Klubu**. Hostem bude RNDr. ThDr. Gabriela Ivana Vlková OP, děkanka Cyrilometodějské teologické fakulty University Palackého v Olomouci.

* setkání těch, jimž jde o křesťanský pohled na životní prostředí v sobotu **25. 11. od 9:45 asi do 15:00** v Emauzích v Praze 2, Vyšehradská 49. Dopolední panelová diskuse bude k otázce **Kdo ze stvoření je naším partnerem?** z filozofického, přírodovědeckého a teologického pohledu.

PRO DĚTI A RODIČE

Nazdárek, děti,

slíbil jsem vám, že každou druhou sobotu v měsíci pro vás něco nachystám. Tentokrát se vypravíme **na Vyšehrad za svatým Martinem**.

V sobotu 11. listopadu odpoledne

Je to velkolepá akce pro hodně dětí, nejen pro nás od Panny Marie Sněžné. Budou tam děti z celé Prahy. Všichni budou mít lampión, aby viděli na cestu. A všichni budou doufat, že svatý Martin přijede na koni jako každý rok. Ale jak se mezi tolika lidmi najdeme? Jsem pro, abyste poprosili rodiče, ať koupí pytlík nějakých dobrých bonbónů. Půjdem na slavnost se všemi ostatními, a vždycky, když uvidíte někoho známého z našeho kostela, tak mu jeden bonbón nabídnete. Co vy na to? Je to skoro špionážní tajná akce. Schválně kolik bonbónů rozdáte, a kolik jich zase dostanete od těch ostatních. Jsem na to sám zvědavý. A vezte jeden velký bonbón pro Jiřího Petruše, ten totiž každoročně svatého Martina na Vyšehrad zve!!! Můžete pak napsat do Sněžanky, jak to dopadlo.

Tak za čásek na Vyšehradě! A lampión s sebou! Ve čtvrtek dopoledne si ho můžete přijít vyrobit s tetou Alenkou do malého refektáře v Luciánově školičce (od 10:00), vchod je z Františkánské zahrady. *O svatomartinském průvodu více v článku „Svatý Martin na bílém koni“.*

Na **PROSINEC** se těšte na předvánoční pohodové setkání **Děti dětem**, druhou prosincovou sobotu, tedy **9. prosince odpoledne**. Zapište si do kalendáře!

Omluva: v říjnu se opět nepovedlo uskutečnit výlet do Chuchle, je to už potřetí!!! Tímto to vzdávám a slibuji, že už vás do Chuchle za skřítky Modříanky lákat nebudu. Asi chtějí mít klid...
Lucián

Milé děti,

3. 12. 2006 v 15 hod. v Klubu u Panny Marie Sněžné se koná Mikulášská besídka. Čeká vás: loutkové divadlo o dětech a tajemné zahradě, soutěže, přijde i svatý Mikuláš.

Milí rodiče,

nezapomeňte své děti přihlásit na faře ,v sakristii nebo v Klubu vždy v neděli od 11 do 12:30 hod. Příspěvek na jedno dítě je 60 Kč, na dvě děti 100 Kč, na tři 120 a na každé další dítě 40 Kč. Pro malé děti bude zkrácený program.

*Honza Deutsch a Petr, Eliška, Honza, Eva, Olina,
Tomáš, Monča, Pavlík, Anička, Lukáš, Míra, Bára*

Nazdárek, děti,

musím se vám omluvit, že jsem pro vás minulý měsíc nestihl nachystat říjnovou stránku! Ale měl jsem toho na pořádání moc, divadlo o Šípkové Růžence, a to dá fušku. Tak honem na listopad, co nás čeká?

POSVÍCENÍ

Posvícení je svátek, kdy si lidé připomínají, který den byl ten jejich kostel posvěcen. Všichni se na něj těšili. Znamenalo dobré jídlo, společnou zábavu, tanec, muziku a popíjení.

Skoro každá vesnice slavila také martinské a havelské posvícení, hody. Často se radovánky protáhly i na několik dní. V Praze na Vyšehradě nás čeká Svatomartinský lampionový průvod!

11.11. sv. Martin byl voják ve 4. století. Podle legendy se mu zjevil Kristus v podobě žebračka a Martin se s ním rozdělil o svůj plášť. Po letech byl zvolen biskupem ve Francii a tam také založil klášter.

25.11. – sv. Kateřina byla královská dcera, která se odmítla provdat za císaře, protože se zaslíbila Bohu. Císař ji za to zavřel do vězení. Zemřela jako mučednice, byla štáta mečem.

30.11. sv. Ondřej byl spolu se svým bratrem Šimonem (později Petrem) rybářem, když je Ježíš povolal za své učedníky. Po smrti Ježíšově Ondřej podnikl misijní cesty do různých zemí. Nakonec zemřel v Řecku, kde byl ukřižován na kříži ve tvaru X.

A nezapomeňme, že v listopadu slaví svátek všichni svatí! A také, že vzpomínáme na všechny, kteří už zemřeli. A také nám končí církevní rok, v prosinci začíná advent, a tím se začneme připravovat na Vánoce!

Stránku připravují Alena Brožová a Jana Dýda Štěpančíková, obrázky kreslí Klárka a Editka Brožovy

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (pro rodiny s dětmi), 11:30, 18:00

čtvrtek: 19-20 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Listopad 2006

1. 11.	St		Slavnost Všech svatých	Klub
		19:10	Katecheze pro dospělé, (sraz před farou)	
2. 11.	Čt		Vzpomínka na všechny zemřelé, památka	
5. 11.	Ne		Sbírka na arcidiecézní charitu	
6. 11.	Po	17:00	Příprava na biřmování (sraz před farou)	
7. 11.	Út	19:19	Beseda s hudebním publicistou Jiřím Černým	Klub
11. 11.	So	19:15	Památka sv. Martina, biskupa	
		16:00	Bohoslužba v rotundě sv. Martina na Vyšehradě, pak průvod	Lucián
13. 11.	Po		Svátek sv. Anežky České, panny	
14. 11.	Út	17:30	Beseda: Ekologické myšlení jako cesta k ekologickému jednání, Ekologické myšlení ve SZ (ČKA s MČ Praha 1)	Klub
15. 11.	St	8:00	Připomínka 14ti umučených bratří	
		14:30	Přednáška s promítáním diapositivů: Dánsko, Hamburk (UKŽ)	
		18:30	Večery ve středu, program nejen pro mládež (ACDM)	Klub
		19:10	Katecheze pro dospělé, sraz před farou (dále každou středu)	
21. 11.	Út	19:19	Setkání s přáteli (nejen) z farnosti, výsledky soutěže	Klub
23. 11.	Čt	18:30	Přednáška s projekcí filmu Smuteční slavnosti (Střed na okraji)	Klub
26. 11.	Ne		Slavnost Ježíše Krista Krále	
29. 11.	St		Svátek všech svatých serafínského řádu	
30. 11.	Čt	19:19	Ekumenický večer: divadlo, Josef D. Beneš, farář u Salvátora	Klub
1. 12.	Pá	17:00	Představení knihy Jiřiny Rákosníkové: „Zima“ (YMCA)	Klub
2. 12.	So	17:00	Adventní podnikání s mládeží, půlnoční požehnání Praze	Klub
3. 12.	Ne		Mikulášská sbírka na bohoslovce	

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz

úřední hodiny: Po 14–17:30, Út 9–11:30, Čt 14–15:30, Pá 9–11:30

Máme nové bankovní spojení u Raiffeisenbank, číslo účtu je **1211001040/5500**.

Aktuální informace najdete na internetových stránkách www.pms.ofm.cz.

*Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz.
Příští uzávěrka 13. 11. 2006. Náklady na vytištění jsou 8,- Kč. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.*